

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
TEOLOGICKÁ FAKULTA

Katedra praktické teologie

Mgr. Michal Opatrný, Dr. theol.

Kněžská 8, 370 01 České Budějovice

mopatrný@tf.jcu.cz

Posudek vedoucího diplomové práce: *Poslání vážně nemocných a umírajících*

Autor, (studijní program): Petr Černý, (TS)

Předkládaná diplomová práce se zabývá poměrně zajímavým a neotřelým tématem, které je v teologii možná částečně přehlíženo, nicméně tím nic neztrácí na své aktuálnosti. Autor nejprve v prvních třech kapitolách analyzuje pojmy povolání a poslání. Reflektuje je stručně nejprve z hlediska různých vědních oborů, potom podrobněji z hlediska biblické teologie a exegeze a z hlediska teologického. Ve čtvrté kapitole je prezentován autorův výzkum, který je v kapitole páté porovnán se teorií popsanou v prvních třech kapitolách. Práce obsahuje úvod, závěr, seznam použitých zdrojů, seznam zkratk, jednu přílohu a abstrakty.

Silnou stránkou práce je zejména kapitola věnovaná Janu Pavlu II., výzkum a pečlivé zpracování. Poměrně slabá je práce ve své metodologii, zejména v biblické kapitole.

Formální stránka práce

Je třeba upozornit, že autor řádě a velice pečlivě odkazuje na zvolené zdroje. Z tohoto hlediska je práce nadprůměrná.

Za nepřilíh vhodnou pro jméno Jana Pavla II. je třeba považovat zkratku „J.P.II.“ (např. s. 44).

Jazyková stránka práce a grafická úprava

Práce je napsána pečlivě a čtivě.

Obsahová stránka práce

Předkládaná práce v prvních třech kapitolách bohužel trpí poměrně vážným metodologickým nedostatkem, když autor na mnoha místech za pomoci literatury, resp. izolovaných citátů z Písma pouze verifikuje své názory či postoje. To je patrné zejména ve druhé kap., ze které není zřejmé, jak autor došel k názorům, které jsou formulovány v nadpisech 2.1 a 2.2. Text, který k těmto nadpisům přísluší, je totiž jen nahodilým souborem autorem zvolených citátů z Písma. Myšlenky formulované v nadpisech jsou tak v textech sice doloženy, ale bez zřejmé a plausibilní exegetické metodologie.

Obdobné chyby se v menší míře vyskytují i v kapitole třetí. Navíc, ačkoliv jde o kapitolu teologickou, je zde užívána i literatura jiných žánrů, např. biografie Jana Pavla II. Podkapitola 3.2, která se věnuje právě Janu Pavlu II. a jeho nauce, pohledu a přístupu k utrpení, je naopak zpracována velmi příkladně.

Kapitola 3.4 mohla být vhodným způsobem uvedena. Takto působí velmi heslovitě a čtenář se v ní těžko orientuje. Bylo by také vhodnější, kdyby zde autor odkazoval především na předchozí kapitoly, ze kterých v kap. 3.4 činí určité resumé, a nikoliv znovu na literaturu.

Prezentaci výzkumu by prospělo, pokud by autor přistoupil střízlivěji k užívání grafů. Např. graf č. 1 v práci vůbec nemusel být – jednoduchá tabulka má stejnou vypovídající hodnotu. Grafy mohly mít také vhodnější úpravu (jejich legenda se zpravidla opakuje). Graf na s. 62 má z nějakého neznámého důvodu změněné označení.

Je škoda, že se autor v kapitole 4.3.2 omezil jen na prosté citování některých odpovědí respondentů na otevřenou otázku. Velký potenciál jeho výzkumu tak zůstal prakticky nevytěžen. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že autor došel v porovnání teoretické a praktické části své práce k poměrně zajímavým zjištěním (zejména s. 76, druhý odst.).

Celkové hodnocení: **Práci doporučuji k obhajobě.**

V Českých Budějovicích, 29. 6. 2010

dr. Michal Opatrný